
vishveshalaharI

विश्वेशलहरी

Document Information

Text title : vishveshalaharI

File name : vishveshalaharI.itx

Category : laharI, shiva

Location : doc_shiva

Author : khaNDarAjadIkShita

Proofread by : PSA Easwaran

Description-comments : Brihatstotraratnakara 1, Narayana Ram Acharya, Nirnayasagar,
stotrasankhya 211

Latest update : February 28, 2017

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 30, 2023

sanskritdocuments.org

विश्वेशलहरी



श्रीगणेशाय नमः ॥

सिद्धिबुद्धिपतिं वन्दे श्रीगणेशीश्वरं मुदा ।
तस्य यो वन्दनं कुर्यात् स धीनां योगमिन्दति ॥ १ ॥

वन्दे काशीपतिं काशी जाता यत्कृपया पुरी ।
प्रकाशनार्थं भक्तानां डोतारं रत्नधातमम् ॥ २ ॥

भक्तावनं करोमीति मा गर्व वल शङ्कर ।
तेभ्यः स्वपूजाग्रहणोत्तवेत्सत्यमङ्गिरः ॥ ३ ॥

मुधा लक्ष्मीं कामयन्ते यञ्चलां सकला जनाः ।
काशीरूपां कामयेऽहं लक्ष्मीमनपगामिनीम् ॥ ४ ॥

प्राप्नुवन्तु जना लक्ष्मीं मदान्धनृपसेवनात् ।
लभे विश्वेशसेवातो गामश्रं पुरुषानहम् ॥ ५ ॥

न मत्कुटुम्बरक्षार्थमाडूयामि श्रियं बुधाः ।
विश्वेश्वराराधनार्थं श्रियं देवीमुपाह्वये ॥ ६ ॥

आपातरमणीयेयं श्रीर्मदान्धकरी यला ।
असारसंसृतौ काशीं सा हि श्रीरमृता सताम् ॥ ७ ॥

काशी गङ्गात्रपूजां च विश्वेशाद्याश्च देवताः ।
अवन्तु बालमङ्गं मामुशतीरिव मातरः ॥ ८ ॥

सदैव दृग्भकारिणीं न संसृतिं हि कामये
शिवप्रियां सुभप्रदां परां पुरीं हि कामये ।
स्वभक्तदुःखहारकं मनोरथप्रपूरकं
शिवं सदा मुदा भजे मडेरणाय चक्षसे ॥ ९ ॥

स्वसेवकसुतादीनां पालनं कुर्वते नृपाः ।

पास्येवास्मांस्तु विश्वेश गीर्वाणः पाळि नः सुतान् ॥ १० ॥

निषेव्य काशिकां पुरीं सदाशिवं प्रपूज्य वै

गुरोर्भुजारविन्दतः सदाद्विदुपमद्रयम् ।

वियार्थं दुपमात्मनो निषेध्य नश्वरं जडं

शिदात्मना तमोभिदं धनेन उन्मि वृच्छिकम् ॥ ११ ॥

डे भागीरथि डे काशि डे विश्वेश्वर ते सदा ।

कलयामि स्तवं श्रेष्ठमेष रारन्तु ते हृदि ॥ १२ ॥

विश्वनाथ सदा काश्यां देख्यस्मभ्यं धनं परम् ।

पुरा युद्धेषु दैत्यानां विद्मडे त्वां धनञ्जयम् ॥ १३ ॥

अविनाशि पुरा दत्तं भक्तोभ्यो द्रविणं त्वया ।

काशिविश्वेश गङ्गे त्वामथ ते स्तुम्भमीमडे ॥ १४ ॥

संसारदाववह्नौ मां पतितं दुःभितं तव ।

विश्वेश पाळि गङ्गाधैरागत्य वृषभिः सुतम् ॥ १५ ॥

काशीं प्रति वयं याम द्यया विश्वनाथ ते ।

तत्रैव वासं कुर्याम वृक्षे न वसतिं वयः ॥ १६ ॥

डे सरस्वति डे गङ्गे डे कालिन्दि सदा वयम् ।

भजामामृतदुपं तं यो वः शिवतमो रसः ॥ १७ ॥

विश्वनाथेदमेव त्वां यायाम सततं वयम् ।

स्थित्वा काश्यामध्वरे त्वां उविष्मन्तो जरामडे ॥ १८ ॥

सर्वासु सोमसंस्थासु काश्यामिन्द्रस्वदुपिण्डे ।

डे विश्वेश्वर ते नित्यं सोमं योदामि पीतये ॥ १९ ॥

काश्यां रौद्रेषु थान्येषु यजाम त्वां भणेषु वै ।

डे विश्वेश्वर देवैस्त्वं रारन्धि सवनेषु नः ॥ २० ॥

मां मोडाद्या दुर्जनाश्च बाधन्ते निष्प्रयोजनम् ।

विश्वेश्वर ततो मे त्वां वदुर्नी धिषणां वड ॥ २१ ॥

रुद्राक्षभस्मधारी त्वां काश्यां स्तौमीश संस्तवैः ।

त्वत्पादाभ्युज्जभृङ्गां मां न स्तोतारं निदेकरः ॥ २२ ॥

विडाय यञ्चलं वधूसुतादिडं डि दुःभदं

त्वदीयकामसंयुता भवेम काशिकापुरी ।
 स्वसेवकार्तिनाशक प्रकृष्टसंविदर्षक
 भवैव देव सन्ततं ल्युतत्वभस्मयुर्वसो ॥ २३ ॥
 विश्वेश काश्यां गङ्गायां स्नात्वा त्वां रम्यवस्तुभिः ।
 पूजयाम वयं भक्त्या कुशिकासो अवस्थवः ॥ २४ ॥
 विश्वेश नित्यमस्मभ्यं भयमुत्पाद्यन्ति ये ।
 तेषां विधायोपमर्दं ततो नो अलयं कृषि ॥ २५ ॥
 राक्षसानां स्वभावोऽयं बाध्या विश्वेश श्रुवकाः ।
 भक्तानुकम्पया शम्भो सर्वं रक्षो निबर्ह्य ॥ २६ ॥
 विश्वेश्वर सदा भीतः संसारार्णवाज्जनात् ।
 मां पालय सदैव त्वां पुरुडूतमुपभ्रुवे ॥ २७ ॥
 धंदं विमृश्य नश्वरं जडं सदैव दुःखं
 समर्थितुं शिवं गताः परां पुरीं यतो द्विजाः ।
 ततोऽभिगम्य तां पुरीं समर्थ्य वस्तुभिः परैः
 शिवं स्वभक्तमुक्तिदं तमिव्यभित्त्वं धमले ॥ २८ ॥
 काश्यां वयं सदैव त्वां यजाम सकलैर्मणैः ।
 विश्वेश्वर त्वं समस्तैर्देवैरासात्सि बर्हिषि ॥ २९ ॥
 यक्षेश्वरेण रक्षितं श्रेष्ठं धनमप्येषु ते ।
 दैहि व्ययाम शङ्कर ल्यस्मभ्यमप्रतिष्कृतः ॥ ३० ॥
 मत्पूर्वजा मडाशैवा भस्मरुद्राक्षधारिणः ।
 विश्वेश्वर सुरेषु त्वामद्रशमिव येमिरे ॥ ३१ ॥
 शम्भोर्विधाय येऽर्थनं तिष्ठन्ति तत्परा यदा ।
 तान् शङ्करो गिरे द्रुतं यूथेन वृष्णिरेजति ॥ ३२ ॥
 त्वां पूजयामीश सुरे मानसैर्दिव्यवस्तुभिः ।
 डे विश्वेश्वर देवैस्त्वं सोम रारन्धि नो हृदि ॥ ३३ ॥
 प्रादुर्भवसि सद्यस्त्वं क्लेशो भक्तजने यदा ।
 ततोऽहं क्लेशवान् कुर्वे सद्योजताय वै नमः ॥ ३४ ॥
 वामदेवेति मनू रम्यतां यस्य सञ्जगौ ।

ईशस्तस्मात्त्रियते वमदेवाथ ते नमः ॥ ३५ ॥

दयासिन्धो दीनबन्धो योऽस्तीश वरदः करः ।

अस्माकं वरदानेन स युक्तस्तेऽस्तु दक्षिणः ॥ ३६ ॥

दृष्टभीतस्य मे नित्यं करस्तेऽभयदायकः ।

महेशाभयदाने स्थादृत सव्यः शतकृतो ॥ ३७ ॥

महेश्वरीयपदपद्मसेवकः पुरन्दरादिपदनःस्पृष्टः सदा ।

जन्तोऽस्ति यः सततदुर्गतः प्रभो पृष्ठाक्षि वसुना भवीयसा ॥ ३८ ॥

रक्षाणाय नास्ति मे त्वां विनेश साधनम् ।

निश्चयेन ते शिव त्वामवस्थुरायके ॥ ३९ ॥

रोगैर्दुःपैर्वैरिगणैश्च युक्तास्त्वदासत्वाच्छुद्धर तत्सहस्रव ।

रभ्यं स्तोत्रं रोषकरं वयो वा यत्किञ्चाहं त्वायुरिदं वदामि ॥ ४० ॥

ध्यायाम वस्तु शङ्करं यायाम धाम शङ्करम् ।

कुर्याम कर्म शङ्करं वोयेम शन्तमं लुटे ॥ ४१ ॥

माता तातः स्वादिष्ठं य पौष्टिकं मन्वाते वाक्यं बालस्य कुत्सितम् ।

यद्भक्तद्राक्यं मेऽस्तु शम्भवे स्वाद्योः स्वादीयो रुद्राय बन्धनम् ॥ ४२ ॥

शिवं सुगन्धिसंयुतं स्वभक्तपुष्टिवर्धनम् ।

सुदीनभक्तपालकं त्रियम्भकं यजामहे ॥ ४३ ॥

देव देव गिरिजवल्लभ त्वं पाडि पाडि शिव शम्भो महेश ।

यद्भदामि सततं स्तोत्रवाक्यं तज्जुषस्व कृषि मा देववन्तम् ॥ ४४ ॥

त्यक्त्वा सदा निष्कलकार्यभारं धृत्वा सदा शङ्करनामसारम् ।

ते जिव जन्मान्तकनाशकारं यक्ष्यामहे सौमनसाय रुद्रम् ॥ ४५ ॥

स्थित्वा काश्यां निर्मलगङ्गातोये स्नात्वा सम्पूज्य त्रिदशेश्वरं वै ।

तस्य स्तोत्रं पापहरैस्तु देव भद्रं कर्षोभिः शृणुयाम देवाः ॥ ४६ ॥

वाराणस्यां शङ्करं सुराढ्यं सपूज्येशं वसुभिः सुकान्तैः ।

अत्रे नृत्यन्तः शिवस्य रूपं भद्रं पश्येमाक्षुभिर्यजत्राः ॥ ४७ ॥

छच्छामस्त्वां पूजयितुं वयं विश्वेश सन्ततम् ।

प्रयच्छ नो धनं श्रेष्ठं यशसं वीरवत्तमम् ॥ ४८ ॥

काश्यामुषित्वा गङ्गायां स्नात्वा सम्पूज्य शङ्करम् ।
ध्यात्वा तथ्यराज्ञौ नित्यमलक्ष्मीर्नाशयाम्यहम् ॥ ४९ ॥

असत्पदं स्वर्षदं न यान्यर्षदायकं
सदा मुदा प्रसूर्यथा शृणोति भाषितं शिशोः ।
शिवापगाशिवाबलाशिवालयासमन्वितस्तथा
शिवेश नः सुरैर्गिरामुपश्रुतिं यर ॥ ५० ॥

सगरस्यात्मजा गङ्गे मताः सन्तारितास्त्वया ।
अगरस्यात्मजा तस्मात् किं न तारयसि ध्रुवम् ॥ ५१ ॥

प्रायिकोऽयं प्रवादोऽस्तु तरन्ति तव सन्निधौ ।
तारकं नाम ते गङ्गे सन्निधेः किं प्रयोजनम् ॥ ५२ ॥

मीनैरायतलोयने वसुमुभीवाब्जेन रोमावलीयुक्तो
राजवतीव पद्ममुकुलैः शैवालवल्त्या युतैः ।
उद्भास्वज्जघनेन वालपुलिनैरुद्यद्भुजैर्वोर्मिभि-
र्गर्तेनोज्ज्वलनाभिकेव विलसस्येषा परं जाल्वी ॥ ५३ ॥

शृङ्गारितां जलयरैः शिवसुन्दराङ्ग-
सङ्गां सदापङ्कतविश्रधवान्तरङ्गाम् ।
भृङ्गाकुलाम्भुजगलन्मकरन्दतुम्-
भृङ्गावलीविलसितां कलयेऽथ गङ्गाम् ॥ ५४ ॥

विश्वेशोऽसि धनाधिपप्रियसभा किं यात्रपूष्पापति-
र्जामाता धरणीभृतो निरुपमाष्टैश्वर्ययुक्तः स्वयम् ।
यत्वार्येव तथापि दास्यसि कृलान्यात्माश्रयान्ते यिरं
तेभ्योऽतो अत युज्यते पशुपते लब्धावतारस्तव ॥ ५५ ॥

दोषाकरं वडसि मूर्ध्नि कलङ्कवन्तं
कण्ठे द्विजिह्वमतिवङ्गतिं सुधोरम् ।
पापीत्ययं मयि कुतो न कृपां करोषि
युक्तैव ते विषमदृष्टिरतो मडेश ॥ ५६ ॥

अस्ति त्रिनेत्रमुदुराजकला ममेति
गर्वायते व्यतितरां अत विश्वनाथ ।
त्वद्भासिनो जननकाशिशशाङ्क्यूडा-

भावेक्षणाश्च न भवन्ति जनाः किञ्चन्तः ॥ ५७ ॥

कामं सन्त्यज नश्चरेऽत्र विषये वामं पदं मा विश
क्षेमं यात्मन आचर त्वमद्यं कामं स्मरस्वान्तकम् ।
भीमं दण्डधरस्य योगिदृढयारामं शिरप्रोल्लसत्सोमं
भावय विश्वनाथमनिशं सोमं सधे मानसे ॥ ५८ ॥

सम्पूज्य त्रिदशवरं सदाशिवं यो विश्वेशस्तुतिलहरीं सदा पठेद्द्वै ।
कैलासे शिवपदपङ्कजराजस आकल्पं स हि निवसेच्छिवस्वरूपः ॥ ५९ ॥

अनेन प्रीयतां देवो भगवान् काशिकापतिः ।
श्रीविश्वनाथः पूर्वेषामस्माकं कुलदैवतम् ॥ ६० ॥

धयं विश्वेशलहरी रचिता भण्डयज्वना ।
विश्वेशतुष्टिदा नित्यं वसतां लृद्ये सताम् ॥ ६१ ॥

नाम्ना गुणैश्चापि शिवैव माता तातः शिवस्त्र्यम्भक्यज्वनामा ।
मल्लारिदेवः कुलदैवतं मे श्रीकौशिकस्यास्ति कुले य जन्म ॥ ६२ ॥

धति श्रीगणेशदीक्षितात्मजत्र्यम्भकदीक्षिततनूजभण्डराजदीक्षितविरचिता
विश्वेशलहरी सम्पूर्णा ॥

Proofread by PSA Easwaran



vishveshalaharI

pdf was typeset on August 30, 2023



Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

